

वा० रा०

॥ २१ ॥

आसीनं पश्चादासीनमित्यर्थ इति प्राञ्चः ॥ ममनुभाति ॥ प्रथममिति भोजनं ददावित्यनेनान्वेति ॥ अथोपविश्य ॥ अतिथिपूजाव्ययतया तावत्पर्यंतमनुपवेशनमिति ॥ २८ ॥
एवं क्षत्रियपूजानुचितेत्याशंकां समाधितुः प्रकृतं धर्ममुवाचेत्याह ॥ अन्यथेति ॥ अन्यथा समुदाचरन् ॥ एवमतिथिपूजनमकुर्वन्नित्यर्थः ॥ दुःसाक्षी कूटसाक्षी ॥ एवं च
प्रत्यवायपरिहारायैवमतिथिपूजावश्यकेत्याशयः ॥ २९ ॥ त्वदधिकोऽतिथिश्चनास्तीत्याह ॥ राजेति ॥ सर्वलोक राजा सर्वलोकनियंतृत्वेनेश्वरत्वं गर्भितं ॥ धर्मचारी धर्माचर
णेन तत्प्रवर्तकः ईदृशस्त्वं प्रियातिथिः सन् ॥ प्राप्तोऽतः पूजनीयो मान्यश्च ॥ मान्यत्वेनेतः परं त्वमेवास्माकमाराधनीय इति सूचितं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हेम्ना वज्रेण च भूषितं ॥ वै

प्रथमं चोपविश्याथ धर्मज्ञो मुनिपुंगवः ॥ उवाच राममासीनं प्राञ्जलिं धर्मकोविदं ॥ २८ ॥ अन्यथा खलु काकुत्स्थतपस्वी समुदाचरन् ॥
दुःसाक्षी वपरे लोके स्वानि मांसानि भक्षयेत् ॥ २९ ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य धर्मचारी महारथः ॥ पूजनीयश्च मान्यश्च भवान्प्रातः प्रियाति
थिः ॥ ३० ॥ एवमुक्त्वा फलैर्मूलैः पुष्पैश्चान्यैश्च राघवं ॥ पूजयित्वा यथाकामं ततो गस्त्यस्तमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ इदं दिव्यं महच्चापं हेमवज्र
विभूषितं ॥ वैष्णवं पुरुषव्याघ्रनिर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ३२ ॥ अमोघः सूर्यसंकाशो ब्रह्मदत्तः शरोत्तमः ॥ दत्तो मम महेंद्रेण तूणीचाक्षय्य
सायकौ ॥ ३३ ॥ संपूर्णौ निशितैर्वाणैर्ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥ महारजतकोशो यमसिंहे मविभूषितः ॥ ३४ ॥ अनेन धनुषारामहत्वा सं
ख्ये महासुरान् ॥ आजहार श्रियं दीप्तां पुरा विष्णुर्दिवौकसां ॥ ३५ ॥ तद्धनुस्तौ च तूणीचशरं खड्गं च मानद ॥ जयाय प्रतिगृहीष्व वज्रं व
ज्रधरो यथा ॥ ३६ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः समस्तं तद्वरायुधं ॥ दत्त्वा रामाय भगवानगस्त्यः पुनरब्रवीत् ॥ ३७ ॥

णवमिति परशुरामाद्गृहीत्वा व
रुणहस्ते दत्तं यद्रामेण तदेव वरुणादादाय महेंद्रो गस्त्ये निक्षिप्तवानिति कतकः ॥ योगेन महेंद्रपदेनात्र वरुण एवेत्यन्ये ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणा दत्तो ब्रह्मदत्तस्तदाख्यश्च तूणीचेति ॥ चेन ध
नुःशरयोरुभयोरिन्द्रदत्तत्वं गम्यते ॥ ३३ ॥ महारजतं सुवर्णं हेमविभूषितो मुष्टिदेशे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वज्रं वज्रधरो यथेत्यनेन त्वदीयमेव त्वया स्वीक्रियत इति ध्वनितं ॥ ३६ ॥
वरायुधं वरस्य विष्णोरायुधमुत्तमायुधं च ॥ ३७ ॥

आ० का०

॥ २१ ॥